

CATECISME

MARES CATEQUISTES

El catecisme —fer conèixer i aprendre la doctrina cristiana— no és una feina en la qual el catequista o el mossèn fan aprendre de memòria unes veritats i uns preceptes d'una manera mecànica i sense sentit. El catecisme és —o ha de ser— per damunt de tot una escola —en el sentit profund de la paraula— on s'aprèn a viure en cristià; és a dir on s'aprenen les veritats o les raons cristianes que porten a pensar, a parlar, a actuar i a sentir en cristià.

Perquè l'infant arribi a ser cristià cal que en sigui educat, i una part —dic una part— d'aquesta educació la rep al Catecisme.

El catecisme, però, ha de ser fet d'una manera molt humana i vital. És a dir, que la manera de fer-lo, les persones i l'ambient siguin fàcils i adequats a la manera de ser de l'infant.

Donant voltes a aquest problema i mirant de trobar-hi una solució, en el cas dels infants de Primera Comunió des de fa uns anys es va introduint la novetat de les «mares catequistes». Es tracta que unes mares dels mateixos infants que faran la Primera Comunió —o en cas de no poder ser, unes altres— facin de catequistes. Cada mare porta un grup.

Sembla que l'infant es troba més bé en un ambient on el catequista és una mare com la que té ell; sembla que així no té tanta por de dir les coses i no li costa gaire preguntar allò que se li acut. La mare, que coneix molt bé la naturalesa dels petits, perquè en té experiència, pot fer entendre i viure molt bé aquelles primeres veritats de la fe cristiana.

Certament aquestes «mares catequistes» ocuparan el lloc que fins ara tenia el mossèn. És per això que hom se li acut aquesta pregunta: aleshores quin contacte hi haurà entre el mossèn i els infants de Primera Comunió? El contacte serà doble: a través de les mares, ja que el mossèn es trobarà cada setmana amb elles per preparar

Ordenació episcopal de Mn. Ramon Buxarrais com a Bisbe de Zamora

Com ja anunciàvem en el número passat, Mn. Ramon Buxarrais, degà de Granollers, i molt conegut nostre des de fa anys per haver exercit el seu ministeri a Lliçà d'Amunt, fou nomenat bisbe de Zamora. El diumenge passat, dia 5 d'octubre, va celebrar-se la cerimònia d'ordenació episcopal. Molts foren els feligresos i amics de la nostra comarca, principalment de Granollers i Sta. Perpètua, poble d'on és fill Mn. Ramon, que volgueren sumar-se a l'aconteixement i es traslladaren a Zamora.

Tots ells pogueren viure una jornada intensa d'emoció i fe cristiana que no s'esborraria pas fàcilment de la seva memòria.

Per considerar-la interessant i força concreta, transcrivim a continuació la notícia que d'aquest acte va publicar «La Vanguardia»:

«El domingo fue consagrado obispo de la diócesis el sacerdote catalán don Ramón Buxarrais Ventura. La ceremonia, celebrada en la iglesia de la Universidad Laboral, fue presidida por el nuncio de Su Santidad, monseñor Luigi Dadaglio y oficiaron la misa los arzobispos de Valladolid y Barcelona, los auxiliares de esta última diócesis y los prelados de Astorga, Salamanca, Vitoria y León. También asistieron el arzobispo de Antofagasta (Chile), en cuya diócesis permaneció don Ramón Buxarrais como párroco, y el obispo dimisionario, don Eduardo Martínez. Actuaron de padrinos don Juan Massó Soler y su esposa, doña Rosa Torres, venidos ex profeso desde la Ciudad Condal. Numerosísimos fieles, así como diversas autoridades, se congregaron en el templo.

Monseñor Buxarrais pronunció la homilía, en la que empezó impetrando la gracia y la paz de Cristo para todos los presentes y zamoranos en general. También subrayó que debe evitarse la fe etérea ya que el cristiano ha de interesarse vivamente por la realidad humana: «Prediquemos una fe —dijo— que libere al hombre de todo aquello que pueda ser en menoscabo de su dignidad». Hizo hincapié en la necesaria atención a los menos favorecidos: «Nuestro mundo rural que se bate en una vida dura y frente a un futuro poco halagüeño; los que sufren física y moralmente; los pequeños grupos obreros, y los presos —y entre ellos los sacerdotes de nuestra cárcel de Zamora— para que, por los caminos de la justicia, lleguen a la anhelada libertad». El nuevo obispo también se refirió a la lógica tensión entre pasado y presente, con las siguientes palabras: «Revisemos a la luz del Evangelio y no temamos, cuando el Señor nos lo pida, el desprendimiento de estructuras que en otro tiempo sirvieron. Demos vida a nuestras tradiciones, pero no idolatremos piedras, costumbres o actitudes». Finalmente monseñor Buxarrais declaró que desearía que no se le reconociese por los signos externos, salvo los imprescindibles, sino más bien —como Cristo— «porque vivía como uno más y comía con todos». Por último se puso bajo la advocación de Santa María —«ella nos ayudará con su intercesión»— y de San Atilano, patrono de la diócesis zamorana.

El felicitem molt cordialment i preguem a l'Altíssim perquè l'ajudi en la seva difícil i transcendental tasca apostòlica.

la lliçió; i directament en unes troba amb el mossèn, o en la seva presència periòdica a cada un dels grups.

En línies generals, deixant sens dubte molts punts per tocar, aquesta seria l'explicació de la novetat de les «mares catequistes». Per aquest curs, els mossèns tenim la intenció d'introduir-la a Sta. Eulàlia i a totes les paròquies del sector —sapiguen que a

Lliçà d'Amunt ja fa dos anys que ho fan.

Per acabar, una proposició: les mares dels infants, que enguany es prepararan per a la Primera Comunió, que tinguin ganes de fer de catequistes ja ho poden comunicar des d'ara al mossèn encarregat de la Catequesis. Igualment val aquesta proposició per a totes les mares.

Mn. Jaume Abril

Luis Yélamos

JARDINERO

Calle Virgen de los Remedios

Casa Yélamos Santa Eulalia de Ronsana

Dirección e Información: CASELLAS

Tel. 270 06 89

GRANOLLERS

Pintor industrial

Colocación de papeles pintados

Rótulos e imitaciones

JAIME IGLESIAS

Carretera de La Sagrera, s. n.

SANTA EULALIA DE RONSANA